

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/77 Re

in de klacht nr. 2002.3008 (078.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft voor zichzelf en zijn echtgenote bij verzekeraar een doorlopende reisverzekering gesloten.

In artikel 5.A.1 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald: 'Vergoed wordt (...) de door de verzekerde binnen de dekkingsperiode gemaakte extra reis- en verblijfkosten in verband met reisonderbreking door terugroeping wegens overlijden en (...) ernstige acute ziekte of ongeval van (...) bloed- en aanverwanten in de 1^e en 2^e graad (...)'

In artikel 5.A.4 van deze voorwaarden is bepaald: 'Tijdens het wintersporten worden de vooruit betaalde maar niet benutte skipassen, -liften, -huur en -lessen vergoed, als de verzekerde tijdens de geldigheidsduur (...) voortijdig naar zijn woon- of verblijfplaats in Nederland terug moet keren'

In september 1995 zijn klager en zijn echtgenote in verband met het overlijden van klagers schoonvader vanuit Oostenrijk naar Nederland teruggeroepen. Verzekeraar heeft geweigerd de kosten te vergoeden van door klager en zijn echtgenote gekochte, maar in verband met de terugroeping niet gebruikte concertkaarten voor de Haydnfestspiele te Eisenstadt.

De klacht

De klacht houdt het volgende in. Klager heeft in 1995 tijdens een bezoek aan de Internationale Haydnstage te Eisenstadt, Oostenrijk, de in de Inleiding omschreven schade geleden. Deze is na correspondentie in 1995 en 1998 met verzekeraar en de

2002/ 77 Re

tussenpersoon afgewezen. In 1999 heeft klager zich tevergeefs tot de Ombudsman Verzekeringen gewend.

Klager vindt het niet acceptabel dat bij gelijke omstandigheden van terugroeping niet benutte skipassen wél maar niet benutte concertkaarten niet worden vergoed. Eind augustus 2002 heeft klager opnieuw de Internationale Haydntage te Eisenstadt, Oostenrijk bezocht. Hij richt zich thans tot de Raad niet met een herhaling van zijn klacht maar met het verzoek te toetsen of een voortzetting van de door hem uiteengezette ongelijkheid in behandeling van skivakantiegangers en festivalbezoekers ten nadele van concertbezoekers wel redelijk is.

Het standpunt van verzekeraar

Bij voortijdige terugkeer van vakantie worden niet benutte skipassen vergoed, maar niet benutte concertkaarten niet. Klager vindt dit onredelijk. Hij heeft de verzekering inmiddels opgezegd.

De reisverzekering kent een expliciete opsomming van gedekte zaken, waartoe toegangsbewijzen van concerten niet behoren. Daarom heeft verzekeraar vergoeding van de door klager en zijn echtgenote niet benutte concertkaarten afgewezen.

Verzekeraar heeft bij het opstellen van de verzekeringsvoorwaarden getracht een juiste verhouding te vinden tussen de hoogte van de premie en de omvang van de dekking. Daarbij heeft hij ervoor gekozen om naast de gebruikelijke dekking een beperkt aantal extra kosten te dekken waaraan het grote publiek (en niet slechts één of enkele personen) behoefte had. Dit resulteerde in een extra dekking voor niet benutte skipassen voor Nederlanders op wintersport. Het niet dekken van de kosten van niet benutte concertkaartjes is daarmee verklaarbaar en is ook alleszins redelijk. Het betreft geen discriminatie of willekeur, maar een keuze die bepaald is door premiestelling en marktsituatie. Het staat verzekeraar vrij die keuze te maken, temeer nu de verzekeringsvoorwaarden duidelijk de dekking omschrijven.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Ook klagers nieuwe reisverzekering noemt slechts niet benutte skipassen. Dit heeft hem ertoe gebracht de zaak aan de Raad ter toetsing voor te leggen.

Het oordeel van de Raad

1. Naar klager in zijn brief van 20 juli 2002 aan de Raad met zoveel woorden stelt, richt hij zich tot de Raad niet met (een herhaling van) zijn klacht maar met een verzoek om de redelijkheid te toetsen van een door hem als een ongelijkheid in behandeling ervaren praktijk van verzekeraars.
2. De Raad heeft, kort gezegd, tot taak om erop toe te zien dat aangeslotenen (verzekeraars en tussenpersonen) bij het bemiddelen, tot stand brengen en uitvoeren van overeenkomsten van verzekering de goede naam van het verzekeringsbedrijf in stand houden. De Raad heeft dus niet een algemene, toezichthoudende taak, maar kan zich uitsluitend bezig houden met toetsing in een bepaald geval van de wijze waarop een aangeslotene zijn werk heeft verricht.
3. Derhalve kan de Raad klager niet in zijn verzoek ontvangen.
4. Ten overvloede – en uitsluitend ten behoeve van klager – voegt de Raad hieraan toe dat het tot het bedrijfsbeleid van een verzekeraar, als ondernemer, behoort naar eigen goeddunken te beslissen welke (verzekerings)produkten hij op de markt brengt. De verzekeraar is derhalve vrij te beslissen welke risico's hij wenst te dekken en welke premie hij daarvoor vraagt. Verondersteld mag worden dat een reisverzekeraar de aan het vooruitbetalen van skipassen

2002/ 77 Re

enz. verbonden risico's wél wenst te verzekeren, maar die aan het vooruitbetalen van concertkaarten niet, omdat de vraag naar verzekering van eerstgenoemd risico voldoende is voor een commerciële premiestelling, terwijl die naar het verzekeren van laatstgenoemd risico beperkt is (en daardoor minder ruimte biedt voor een commercieel interessante premie).

De beslissing

De Raad verklaart klager niet-ontvankelijk.

Aldus is beslist op 16 december 2002 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuizen, Mr. J.R. Schaafsma en Mr. E.M. Wesseling-van Gent, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)